

ten. Althans in de buitengewone classicale vergadering van 2 Maart 1671 werden door De Herder drie „geschriften” ingediend. Veel vreemds werd hier door hem ook al beweerd. In het eerste „geschrift” bij voorbeeld ijverde hij, dat de gemeente vrij van alle wetten van classen en synoden zijn zou. Men moest hem vrij laten uit de gemeente te Bleiswijk een nieuwe gemeente te vergaderen en niet noodzaken met iemand het Avondmaal te houden, noch iemands kinderen den Doop te bedienen „dan van nieuws aangenomen ende tot leden der gemeynte vergadert”. Verder „dat in die nieuw vergaderde gemeynte de volcomen maght van de domestycque saecken uyttevoeren sal resideren, so dat de uytvoeringe niet en sal dependeren van den kerkenraed, maer van de dadelycke goetkenninge der gemeynte” enz. enz., al te maal „vreemdigheden”, waarvan het niet te denken was, dat eenig kerkelijk college er genoeg mede nemen zou. In een tweede „geschrift” van 31 Januari 1671 deelt De Herder mede, dat hij geen lust heeft op de oude wijze weer predikant van Bleiswijk te worden. Dezelfde moeilijkheden zouden blijven, zijn gevoelens over Doop en Avondmaal zijn onveranderd.

Tusschen dit tweede geschrift van 31 Januari en het derde van 6 Februari hebben er nu blijkbaar besprekingen tusschen De Herder en burgemeesters van Rotterdam plaats gehad en hebben de laatsten hem tot concessies genoopt. De toon wordt geheel anders. Nu heet het in eens, „dat ick de kerke van Bleiswijck sal aennemen, gelyck die tegenwoordigh is, sonder eenige veranderinge daer in te pretenderen. Dat ick de gemeynte sal bedienen nae den regel van Gods Woord en gewone kerkenordeninge, sullende derhalve in alle saken mij reguleeren nae de pluraliteit van stemmen” enz. enz. Voorloopig was de classis niet gerust gesteld; zij beklagde zich, dat De Herder zoo weinig contentement gegeven had en stelde de zaak uit tot de eerstvolgende classicale vergadering van 7 April 1671. In die vergadering werden nu aan De Herder verschillende vragen gesteld o.a. of zijn gevoelens over den Doop veranderd waren. Merkwaardig is no. 3: „Of hij wel is indachtigh dat hij heeft versocht dat hij voor predikant van Bleiswijck mochte erkent worden! Antwoort ja ende seght dat hij de kercke van Bleiswyck niet kan aensien soodanigh, dat hij daer gelyck als sij jegenwoordigh is, het Avontmael met haar niet soude kunnen houden”. Op de vraag of hij uit zich zelf ver-